

WSKAŹNIKI

Cztery możliwości jakie dają nam wskaźniki:

1. Dynamiczne rezerwowanie i zwalnianie obszarów Pamięci.
2. Zwiększenie szybkość Zapisu i/ odczytu komórek w tablicy.
3. Dawanie funkcjom do pracy oryginałów zmiennych z programu wywołującego.
4. Możliwość współpracy z urządzeniem zewnętrznym, (np. Miernik temperatury)

W języku C/C++ możemy używać zmiennych wskaźnikowych (lub wskazujących, ang. *pointer, pointing variables*), których wartościami są wskaźniki zawierające adres pewnego obiektu mogącego być dowolną zmienną, strukturą lub obiektem pewnej klasy. Ogólna postać zmiennej wskaźnikowej jest następująca:

```
typ_danych *nazwa_wskaźnika;
```

gdzie * jest operatorem pobierania spod adresu. Przykład:

```
int *pa;
```

informuje kompilator, że tak zadeklarowana zmienna wskaźnikowa (wskaźnik do zmiennej) pa wskazuje zmienną typu int.

Aby zmienna wskaźnikowa wskazywała adres zmiennej, należy użyć operatora adresu oznaczonego symbolem &. Przykład wykorzystania operatora adresu ilustruje następująca instrukcja:

```
pa = &a;
```

gdzie zmienna pa podaje teraz adres zmiennej a. Jeśli chcemy uzyskać dostęp do wartości zmiennej a za pomocą wskaźnika pa, to musimy posłużyć się operatorem pobrania:

```
b = *pa .
```

Operator pobrania podaje zmienną wskazywaną przez dany wskaźnik. Wykonanie podanej instrukcji przypisania spowoduje, że zmiennej b zostanie przypisana wartość a. Zatem dwie instrukcje:

```
pa = &a;
```

```
b = *pa;
```

są równoważne instrukcji:

```
b = a;
```

Zadanie 1) Napisz program, który sprawdza, czy instrukcje `pa = &a` i `b = *pa` są równoważne instrukcji `b = a`.

Język C/C++ oferuje nam możliwość wykonywania operacji na tablicach za pomocą wskaźników. Wynika to stąd, że sama nazwa tablicy podaje adres pierwszego elementu tablicy. Dla tablicy:

```
int tab[5];
```

dostęp do pierwszego elementu tablicy (o indeksie 0) jest możliwy zarówno przez `tab[0]`, jak i przez `*tab`. Wskaźnikowi `ptab`, który został zadeklarowany w postaci:

```
int *tab;
```

można przypisać adres pierwszego elementu tablicy na dwa sposoby:

```
ptab = &tab[0]; // przypisanie adresu pierwszego elementu tablicy
```

```
ptab = tab; // przypisanie adresu pierwszego elementu tablicy
```

Zadanie 2) Napisz program, który ilustruje możliwość wykonywania operacji na tablicach za pomocą wskaźników.

Zadanie 3) Napisz program, który nadaje elementom zadeklarowanej wcześniej tablicy `int tab[5]` wartość 5. Wykonaj w programie te same czynności dla wyrażenia `tab + i`, gdzie jest ono adresem *i*-tego elementu tablicy.

Podpowiedź: wiemy, że aby nadać wszystkim elementom zadeklarowanej wcześniej tablicy na przykład wartość 5, musimy zastosować pętlę `for`: `for (i = 0; i < 5; i++) { tab[i] = 5; }` Ponieważ wyrażenie `tab + i` podaje adres *i*-tego elementu tablicy, możemy przypisać również wszystkim elementom wartość równą 5: `for (i = 0; i < 5; i++) { *(tab + i) = 5; }`

Zadanie 4) Napisz program, który oblicza sumę dwóch liczb całkowitych. Powinien on zawierać jeden podprogram: funkcję `dodaj_liczbe()`, do której parametry przekazywane są przez wskaźnik.

Zadanie 5) Napisz program, który oblicza sumę dwóch liczb całkowitych. Powinien on zawierać jeden podprogram: funkcję `dodaj_liczbe()`, do której parametry przekazywane są przez referencję.

Znacznie prostsze od stosowania wskaźników jest zadeklarowanie, że parametry formalne są typu referencyjnego. O parametrze formalnym powiemy, że jest typu referencyjnego, jeśli poprzedza go operator `&`. Tak zadeklarowane parametry nie zmieniają treści samej funkcji ani sposobu jej wywołania. Funkcja otrzymuje do dyspozycji zmienną będącą parametrem aktualnym i może zmieniać jej wartość. Takie przekazywanie parametrów nazywamy przekazywaniem przez adres. Treść samej funkcji nie ulega zmianie. Wywołanie funkcji również pozostaje bez zmian.

Zadanie 6) Napisz program, który dynamicznie przydziela pamięć do policzenia sumy liczb od 1 do 100, a następnie po zakończeniu obliczeń zwalnia przydzieloną pamięć.

Zadanie A)

Stwórz zmienną `LICZBA`, zawierającą liczbę całkowitą (naturalną) 1234, następnie stwórz wskaźnik o nazwie `W`, i przypisz do niego adres alokacji zmiennej `LICZBA`, Wypisz ją na ekranie konsoli w zapisie dziesiętnym.

A1) Zmodyfikuj powyższy kod tak żeby wskaźnik `W` wypisał liczbę którą przechowuje.

Zadanie B)

B1) Napisz funkcję liczącą ciąg fibonacciego.

B2) Skopiuj funkcję liczącą ciąg fibonacciego do osobnej funkcji i zmodyfikuj ją, tak aby wpisywała każdy element do tablicy. Obie funkcje umieść w funkcji `main()`.

B3) Zmodyfikuj funkcję z punktu B2), tak żeby rezerwowała przestrzeń tablicy na tyle elementów ile ma mieć ciąg.

Zadanie C)

- Stwórz funkcję liczącą średnią arytmetyczną w tablicy.

- Zmodyfikuj tą funkcję tak żeby stosowała wskaźniki.
- Porównaj czas obliczenia obu funkcji.